

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Herend - az Iparművészeti
Múzeumban

Forrás:

Pesti Napló

Bp.
(Hely)

1921 7/22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

F08

Hely

Iparműv. Múze

Idő

"1921"

Személy

Helvyszám

Közp. nyomt. XX. 22

Herend — az Iparművészeti Múzeumban. Az Iparművészeti Múzeum kiállítása, melyet a Herendi porcellárgyár hetven éves fennállása alkalmából annak termékeiből rendezett, igen nagy érdeklődést kelt egy a műgyűjtők mint a laikus közönség köreiben. Már jó ideje szükség lett volna a herendi anyag szakszerű, minden korszak és a gyár működésének minden irányát tisztázó kiállítására, mert amióta a herendi porcellán ugy hazai, mint külföldi gyűjtők köreiben nagy kedveltségnek örvendő, gombamódra szaporodnak a régi herendi porcellának hamisítványai, melyeket csak a jól gyakorolt szem képes a tényleg jó porcellántól szétválasztani. Ebből a szempontból is felette hasznos és tanulságos ez a válogatott szép anyagból gondos és izléssel rendezett kiállítás, — de minket még jobban érdekel egy másik szempont: A herendi gyár hetvenéves működése — úgy, ahogy az itt előttünk legszebb alkotásaiban megjelenik — olyan dokumentálása a magyar ipar fejlettségének, külföldi aranyérmekkel elismert versenyképes voltának és a magyar kultúra életerejének, melyre mostani szomorú napjainkban főképp a külföld előtt igen rászorulunk. A herendi gyár hetvenéves működése a magyar iparnak külföldi diadalútja volt, soha ennyi elismerést sem azelőtt, sem azután magyar termék külföldön nem aratott. Királyok, fejedelmek és legelőkelőbb főuraink tartoztak vásárlói és megrendelői közé. A londoni, párisi, new-yorki nagy kiállításokról dícsőségéhez és hírnevéhez újabb-újabb babérlevelet hozott haza a gyár, ezeket a leveleket, a tisztességes munka, tökéletes izlés és szívós kitartás hajtotta mind a kis dunántúli községben, mely sem fekvésénél, sem kulturájánál fogva nem lett volna magasabb célokra hivatva, ha Fischer Móric, a gyár alapítója, ez a kitartással, munkacélval és izléssel megáldott iparos saját verejtékével ki nem erőszakolta volna azt ebből a szűk falából. Az ő idejére esik a gyár

fénykora, fiai már csak az ő dícsőségéből éltek, majd aztán 1884-ben a gyár részvénytársasággá alakul át és áttért a tömegtermelésre, mely ugy hírnevét, mint existenciáját veszélyeztette. Szerencse, hogy az alapítónak épp oly lelkes, épp oly jóízű és épp olyan munkabíró unokája: Farkasházy Jenő 1897-ben családi kegyelettel indítva, visszavásárolta nagyatyja gyárát, Farkasházy a régi tradícióit elevenítette fel és saját, Párisban gyakorolt izlésével nemesítette meg. Munkái izlés és munkai tökéletesség szempontjából, a régi herendi gyártmányokkal és a legjobb külföldi termékekkel is állják a versenyt és ami szomorú napjainkban életbevágó jelentőségűek, mert alkalmasak arra, hogy mint a magyar kultúra szószólói, a külföldnek meséljenek róla.

Székesfővárosi hazinyomda 1920